

Warunki kulturalne – wyszktałcenie rodziców

6 października 2013

„Poziom kulturalny rodziny ma bardzo duże znaczenie dla rozwoju umysłowego i postępów szkolnych dziecka. Rodzina o wyższym poziomie kulturalnym lepiej przygotowuje dziecko do szkoły zarówno pod względem rozwoju jego sprawności umysłowej, jak i nawyków obcowania z dobrami kultury.” [\[1\]](#)

Na poziom kultury rodziców ma wpływ ich wykształcenie.

Tabela: 9. Wykształcenie rodziców badanych uczniów.

Wykształcenie rodziców	Matka		Ojciec		Razem	
	L	%	L	%	L	%
Podstawowe	21	22,3	12	12,8	33	35,1
Zasadnicze	22	23,4	29	30,8	51	54,2
Średnie	5	5,3	4	4,3	9	9,6
Wyższe	1	1,1	–	–	1	1,1
N	49	52,1	45	47,9	94	100

Analizując widzimy, że w badanych rodzinach przeważa wykształcenie podstawowe – 35% i zasadnicze – 54,2%, wykształcenie średnie to 9,6%, wyższe 1,1%. Widoczne są także różnice między poziomem wykształcenia matek i ojców. Więcej matek posiada wykształcenie podstawowe – 22,3%, ojcowie – 12,8%, a mniej w stosunku do ojców zasadnicze – 23,4%, ojcowie – 30,8%.

Analizując wykształcenie średnie widzimy niewielką przewagę wykształcenia matek – 5,3%, ojcowie – 4,3%. Wykształcenie wyższe posiada tylko jedna matka co stanowi 1,1%.

„Ważnym czynnikiem determinującym życiowy rodziny jest wykształcenie i poziom kulturalny matki, która przeważnie

zajmuje się dzieckiem więcej niż ojciec.” [\[ii\]](#)

Przedstawię teraz związek wykształcenia rodziców z postępami ich dzieci.

Tabela: 10 Wykształcenie rodziców a postępy w nauce uczniów.

Wykształcenie rodziców a postępy w nauce uczniów	Osiągane wyniki w nauce				Razem	
	bdb i dobre		dost i mierne		L	%
	L	%	L	%		
Podstawowe	5	10	13	26	18	36
Zasadnicze	13	26	13	26	26	52
Średnie	5	10	–	–	5	10
Wyższe	1	2	–	–	1	2
N	24	48	26	52	50	100

Na podstawie tabeli możemy powiedzieć, że istnieją zależności między poziomem wykształcenia rodziców, a wynikami w nauce ich dzieci, jednakże nie jest to jedynym czynnikiem decydującym o postępach szkolnych. W przypadkach, gdzie występuje zainteresowanie dzieckiem i jest większy poziom kulturalny, pojawiają się także oceny bardzo dobre. Tam, gdzie atmosfera wychowawcza ma wiele do życzenia także i wyniki uczniów w nauce są gorsze – 26% ocen dost i miernych – w rodzinach z wykształceniem podstawowym rodziców. Mimo, że wykształcenie nie jest zasadniczym czynnikiem decydującym o postępach dzieci, to jednak wiąże się z szerszym zainteresowaniem intelektualnym, bogactwem języka, urządzeniem mieszkania, potrzebami kulturalnymi, często z czytelnictwem. świadomością społeczną. większym zrozumieniem funkcji rodziny i postępowania z dzieckiem.

Z poziomem wykształcenia, kultury i świadomością rodziców wiążą się także wymagania w stosunku do własnego dziecka. Rodzina, a tym samym rodzice mają ogromny wpływ na postawy i

potrzeby dziecka, a także sposób ich zaspokajania. Dzięki stawianym dziecku wymaganiom rodzice również mają wpływ na rozwój zdolności i umiejętności oraz na poziom osiągnięć dziecka.

Agnieszka Sydor^[iii] stwierdza, że najlepsze osiągnięcia szkolne mają ci uczniowie, których rodzice przejawiają w swych zachowaniach wobec nich postawy akceptacji i uznania praw dziecka, obdarzają go zaufaniem i rozumna swobodą. Przyjmując dziecko takim, jakie jest wychodzą naprzeciw jego potrzebom, znają je i rozumieją. Dbają o prawidłowy rozwój intelektualny dziecka, stymulując go przez odpowiednie wzbogacanie środowiska życia dziecka. Brak nadmiernej koncentracji na dziecku, pozostawienie mu rozsądnej swobody i stymulowanie jego aktywności sprzyja dobremu rozwojowi intelektualnemu. Jeśli dziecko zostanie otoczone rozumną opieką wychowawczą będzie doświadczać życzliwości i miłości ze strony rodziców, będzie rozumieć i będzie rozumiane, to lepiej i pełniej wykorzysta posiadana możliwość działania na terenie domu i szkoły.

Tabela: 11. Wymagania rodziców w stosunku do własnego dziecka.

Wymagania rodziców w stosunku do własnego dziecka	Osiągane wyniki w nauce				Razem	
	bdb i dobre		dost i mierne		L	%
	L	%	L	%		
Niskie	–	–	16	32	16	32
Wygórowane	2	4	5	10	7	14
Dostosowane do możliwości dziecka	19	38	8	16	27	54
N	21	42	29	58	50	100

Na podstawie danych z tabeli mogę powiedzieć, że zarówno zbyt niskie jak i wygórowane wymagania w stosunku do własnych dzieci w większości przypadków nie dają oczekiwanego

rezultatu. Przy niskich wymaganiach 32% badanych osiągnęło tylko oceny dost i mierne, ocen bardzo dobrych i dobrych brak. Przy wygórowanych wymaganiach 10% uczniów osiągnęło oceny dost i mierne, jednakże są i oceny bardzo dobre i dobre – 4%. Przy zbyt wysokich aspiracjach rodziców często dochodziło do przecenienia możliwości swojego dziecka co powodowało konflikty, stres i poczucie winy u dziecka, które było uświadomione przez rodziców, że nie spełnia ich oczekiwań. Taka sytuacja miała miejsce szczególnie tam, gdzie matki osiągnęły wykształcenie podstawowe. Niezależnie od ambicji rodziców wymagania muszą być dostosowane do możliwości uczniów. Uczniowie czują się bezpiecznie, nie są zagrożeni tzw. „utrata miłości” i zainteresowania. Wiedzą, że ich starania zostaną docenione przez rodziców. Wiąże się to z kulturą pedagogiczną rodziców i ma odzwierciedlenie w uzyskiwanych ocenach: 38% uczniów uzyskało oceny bardzo dobre i dobre, a 16% dostateczne i mierne.

–

[i] M. Tyszkowa, Czynniki determinujące pracę szkolną dziecka, Warszawa 1964, s. 72.

[ii] Tamże, s. 74.

[iii] A. Sydor: Postawy rodzicielskie a osiągnięcia szkolne uczniów zdolnych, [w: Wychowanie na co dzień, nr 7-8/1997 r., s. 19-22]

Jeśli potrzebujesz pomocy w pisaniu nowej pracy z pedagogiki, to polecamy serwis [pisanie prac z pedagogiki](#) - fachowa pomoc w pisaniu prac.